

SINDICALISME VERSUS ARBITRATGE O CONVENI I VAN...

La coneguda frase: "la història es repeteix", ens pot servir perfectament en aquests moments, per a fer una valoració de l'ensenyament privat, gaire bé bastaria remetre als lectors al nº 36 de PISSARRA, ens adonaríem que l'article "A quién interesa este convenio" ens podria servir perfectament ara mateix ja què ve a ser un calc de les situacions actuals, però ha passat un temps i ja no ens basta amb reflectir uns fets, cal analitzar-los més profundament, poder comprendre el per què, una vegada més hem hagut de dir NO a aquesta solució.

La UTEP (STEI) no accepta aquesta postura per:

- a) No consideram bona la solució de l'arbitratge perquè encara no s'havien donat les condicions per arribar a tal extrem, perquè és una pràctica antisindical, perquè no satisfà als mínims que unitàriament s'havien acordat, perquè la persona que l'ha fet no pareixia la més neutral possible.
- b) Pensam que un sindicat ha de marcar, ha de dinamitzar als treballadors, ha de tenir sempre una possible solució davant els diferents conflictes, però mai no ha de servir per a frenar les expectatives d'il·lusió que ha marcat l'assemblea, i al contrari ha d'animar i dinamitzar, quan les expectatives són pesimistes.
- c) Es una pràctica sindical, perquè fa que davant a propers convenis, la patronal actui com ho ha estat fent fins ara, i que tant bé li va.

Esperem, esgotem fins al final, possem nerviosos alguns sindicats i aquests fent gala de "Sindicats responsables" acceptin les condicions que ofereix la patronal, per tal que el treballador no perdi els doblers. I em deman, per què aquesta responsabilitat no es planteja amb un altre caire; expliquem que la patronal també els perd, als doblers, i per què no obligam al MEC que és pronuncii sobre la pròrroga de guardar aquests doblers?.

Amb aquesta pràctica l'única cosa que aconseguiran certs sindicats, és que ens aproven i acorden arbitratges com aquest, és fer una política antisindical.

- d) A nosaltres no ens satisfieia completament la plataforma mínima unitària que tots els sindicats havíem aprovat. Creiem que seria molt interessant que abans d'arribar a arbitratges, com aquests i crear falses expectatives, alguns sindicats haurien d'explicar clarament fins on estan disposats

a arribar. No comprenem com es poden plantejar uns mínims i a la 2a o 3a fase de vaga, es despenegen sense haver aconseguit quasi res.

- e) La persona proposta no era la més adient, coneixent la seva trajectòria "prolibertad de enseñanza, campañas anti LODE" (les quals defensen pels centres privats que el MEC doni els diners, cara a l'equiparació econòmica però no estant disposats a aflluixar en el més mínim cara a l'homologació laboral i social).

Però gràcies que hi ha la UTEP, no s'ha signat abans, amb la qual cosa s'ha aconseguit que la patronal poc a poc hagi anat pujant la seva oferta, respecte a l'any 87, perquè no hem d'oblidar que aquest bon home, ens ha endossat un conveni per a dos anys, amb la qual cosa a la patronal li ha sortit una jugada rodona.

I per a més INRI suggereix que es contempli cara a properes negociacions el rebaixar la jornada lectiva de tots els docents, per raons de qualitat d'ensenyament.; i ens demanam què no existeixen els no docents? i la qualitat no ha d'existir ara?

Es interessant també la suggerència que fa a la Comissió Paritària d'elaborar un nou articulat per al pròxim conveni, això ens recorda el que diu el darrer conveni "a partir del 7 de noviembre de 1985 se negociará el VI convenio de enseñanza privada en todos sus aspectos"... i el lluç es torna a mossegar la cua, veurem quina serà la pròxima!.

COMISSIO PERMANENT DE PRIVADA
DE L'STEI